

РЕШЕНИЕ

№ 2947

гр. София, 27.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 23.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3278** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Х. А. А., гражданин на И, Ч. адв. Д, срещу Заповед № ОЧ-22 / 15. 04. 2010 г. на Д. на Г. Д. „Г. П.” за забрана за влизане в Република Б на чужденеца за срок от 5 години.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и неизлагане на мотиви за издаване на заповедта. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваните заповеди. Представя писмени бележки.

Ответникът - Д. на Г. Д. „Г. П.”, Ч. процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С предложение рег. № 15101 / 15. 04. 2010 г. на началника на отдел „ОДГ” на ГДГП, е предложил на Д. на Г. Д. „Г. П.”, издаването на заповед за налагане на ПАМ на чужденеца, на основание чл. 42з, ал. 2 и ал. 3, във връзка с чл. 11, т. 5 от ЗЧРБ.

Със Заповед № ОЧ-22 / 15. 04. 2010 г. на Д. на Г. Д. „Г. П.”, на Х. А. А., гражданин на И, роден на 09. 11. 1987 г., на основание чл. 42з, ал. 2 и ал. 3, във връзка с чл. 11, т. 5 от ЗЧРБ, е наложена ПАМ - забрана за влизане в страната за срок от 5

години.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на 15. 04. 2010 г., а жалбата е подадена на 21. 04. 2010 г., поради което съдът счита че се обжалва в срок, подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбите са процесуално допустими.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

С оспорената заповед е наложена ПАМ – забрана за влизане в Р. Б за срок от 5 години, на основание чл. 42з, ал. 2 и ал. 3, във връзка с чл. 11, т. 5 от ЗЧРБ – има данни, че целта на влизането на лицето, е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Видно от предложение рег. № 15101 / 15. 04. 2010 г. на началника на отдел „ОДГ” на ГДГП, жалбоподателят Х. А. А., гражданин на И, е задържан на 18. 06. 2007 г. в района на ГПУ С, без документи за самоличност, заедно с още 12 лица. Със заповед № ОЧ-1006 / 20. 06. 2007 г. на Д. на ГДГП на Х. А. А., е наложена ПАМ-принудително отвеждане до границата на Б. Във връзка с подадена от жалбоподателя молба за предоставяне на статут по реда на ЗУБ, Х. А. А., е настанен в РПЦБ-с. Баня, който напуска на 26. 06. 2007 г. и оттогава е в неизвестност. На 24. 11. 2009 г. от Конфедерация Швейцария, е получена молба за обратно приемане на лицето Ал Маави Х., за който след проверка на пръстовите отпечатащи, се установява, че е идентичен с лицето представило се като Х. А. А., гражданин на И, роден на 09. 11. 1987 г. Изложените обстоятелства, освен че не се оспорват от страна на жалбоподателя, се потвърждават и от заповед № ОЧ-1006 / 20. 06. 2007 г. на Д. на ГДГП, докладна записка рег. № 6373 / 18. 06. 2007 г. и писмо рег. № 43049 / 16. 12. 2009 г.

При тези данни, правилно оспорения административен акт, е издаден на основание чл. 42з, ал. 2 и ал. 3, във връзка с чл. 11, т. 5 от ЗЧРБ. Видно е, че веднага след като е дадена молбата по реда на ЗУБ, жалбоподателя е напуснал центъра и впоследствие същия се е озовал в Конфедерация Ш. При това положение, страната ни е ползвана само като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, за липсата на мотиви в оспорената заповед.

Подробни съображения за издаване на оспорената заповед са изложени в рег. № 15101 / 15. 04. 2010 г. на началника на отдел „ОДГ” на ГДГП, които са възприети изцяло от административния орган. Съгласно константната съдебна практика, е допустимо мотиви за издаването на акта да се изложат и в предложението за неговото издаване, какъвто е и настоящия случай. В тази връзка неоснователни са доводите, че жалбоподателят не се е запознал с това предложение, тъй като същото има спомагателен характер, по отношение на административния орган издал оспорения административен акт.

Обжалваната заповед е издадена като са посочени фактическите и правни основания за това. Съдът счита за неоснователни изложените доводи, че след като принципно забраната за влизане в Б е за срок до 5 години, в конкретния случай не се съдържали съждения за наложената забрана за срок именно от 5 години. Преценката на административния орган, за срока за налагане на посочената принудителна административна мярка е по целесъобразност, при наличието на законните предпоставки за това и не подлежи на съдебен контрол.

Несонователни са и доводите, че оспорения акт противоречи на принципа за забрана за връщане на територията на държава, на която са застрашени живота или свободата на чужденеца. Процесната заповед налага забрана за влизане в Република Б, но същата не предвижда принудителното отвеждане или изпращането в конкретна държава, където ще бъде застрашен живота на жалбоподателя. Освен това, изрично в молбата на процесуалния представител на жалбоподателя от 17. 06. 2010 г. (стр. 63), е посочено, че жалбоподателя желае да се върне доброволно в страната си на произход.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи, че жалбоподателя не е уведомен за започване на производството и не са взети предвид неговите възражения и обяснения, тъй като доказателства, че са направени въобще никакви възражения не са представени. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страдат от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Х. А. А., гражданин на И, срещу Заповед № ОЧ-22 / 15. 04. 2010 г. на Д. на Г. Д. „Г. П.” за забрана за влизане в Република Б за срок от 5 години.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: